

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Qvæstio VI. An Papa habeat Jurisdictionem Temporalem directè Jure
Diuino?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

AT I. Ioannes dicit, in rebus vsu consumptibilibus non posse Vsum separari à Domino: Nicolaus ait posse: vt, panis vsu habent religiosi ad vescendum; non dominium ad alienandum. 2. Nicolaus ait, Talem esse meritoriam: negat Ioannes; definit neuter. 3. Christum docuisse verbo & exemplo perfectam paupertatem aliquando; aliquando minus rigidam, asserit Nicolaus; negat Ioannes: Neque tamen pugnant. Quia Christus paupertatem in communi minus rigidam semper docuit, & tenuit: at rigidam in Particulari etiam quandoq; & tenuit, & docuit.

XXXVI. Ioannes XXII. docuit, Animas Beatorum non visuras Deum ante resurrectionem. Huc Melanch. & Caluinus accumulunt mendacia.

AT in Ecclesia nondum erat id definitum, quando ita sentit: Dumq; definitionem molitur, moritur. Pridie mortis vero opinionem reuocauit: & declarauit, se nunquam statuisse secum Definire. Mendacia Caluini sunt: Gersonem perdere, quod Ioannes negat immortalitatem animarum: Et nullum Cardinalium ei contradixisse: Et idcirco Regem Gallia suis interdixisse communionem Ioannis: Eaque causa Papam abiurasse errorem.

XXXVII. Ioannes XXIII. negauit vitam futuram, & carnis resurrectionem.

AT is tunc inter tres Papas incertus fuit vnus, id est, non Papa. Deinde non potuit in Concilio conuinci, quod ita sentiret, aut docuisset.

XXXVIII. Benedictus XIII. in Concilio Constantiensi damnatus est hæresios.

AT & hic fuit vnus è tribus incertis, id est, non Papa.

XXXIX. Eugenius IV. in Concilio Basiliensi est Papatu deiectus ob hæresin.

AT idem Concilium Lausanae continuatum declarauit eum infontem, prioraque acta cassauit, re melius comperita.

XL. Innocentius VIII. Nortuegis permisit, vt sine vino celebrarent.

AT I. desuper non edidit decretum. 2. Permisit solum in altera specie consecrarent; quod in Nortuegia vinum protinus acescat. 3. Si errasset, factum, non dogmate errasset. 4. Non habuissent tunc vinum ad Missam; cum habeant nunc ad Cœnam? Atq; ista pleraque corraferunt Centuriatores Magdenburgenses.

QVÆST. VI.

An Papa habeat Iurisdictionem Temporalem directe Iure Diuino?

I. **N**ON Orbis totius: Quia non Infidelium, qui iuste regna tenent, estq; parendum ijs. Dicitur tamen Monarcha orbis, sed spiritualis in Christianos.

II. Non Orbis Christiani: Quia id è Sacra Scriptura constare deberet, aut Traditione Apostolica: at neutrum. 2. *Dei*, Christus non eripit mortalia, qui regna dat cœlestia. 3. *Tum*, si Papa sit totius orbis; Episcopi forent singulorum ciuitatum: at non hoc: Ergo nec illud. 4. *Demum*, ipsi Papæ fatentur sapius idem, apud *bellarm. l. 5. de Pont. c. 3.*

III. Non vilius loci. 1. Quia Christus in terris homo degens, noluit vilius loci directum habere dominium: At Christi Vicarius est Papa: Ergo. Nam Christi

Christi, quâ Dei, regnum est æternum; Ergo non temporale: Quâ Hominis, *regnum meum non est de hoc mundo*: Ioan. 18. Non hæreditario: quia iam tum, Ierem. 22. *non erat de semine eius vir, qui sederet super solium Dauid*, cessante successione. 2. Non ex Electione; quia, hanc fugit, Ioan. 6. 3. Non Iure belli: nam solum cum diabolo bellans acquisiuit regnum spiritale in cordibus per fidem. 4. Non Donatione: nam *Regnum meum non est hinc*, vt cæterorum regum. Idcirco nunquam exercuit temporale Dominium, qui *venit ministrare*: Eiecit negotiantes templo vt Sacerdos, non vt Rex. Ergo regnum Christi fuit spirituale tantum, quod æternat solum soli DEO.

I. OBIICIUNT, Matth. 18. *Data est mihi omnis potestas in celo & in terra.*

AT spiritualis sola, aiunt S. Patres.

II. OBIICIUNT Luc. 22. *Ecce duo gladii hic.*

AT vterque spiritualis, sed huius, vno; istius alio modo sit vsus.

III. OBIICI. Omnes lites, iuxta Spirituales & Temporales, ad Papam pertinent de iure. *Can. Quicumque & Can. Quacunque, 11. q. 1.*

AT Theodosius ita ex pietate, non ex debito, detulit Ecclesiæ; nec soli Papæ, sed omnibus Episcopis. Estque iam per alios Canones abrogatus is Canon.

IV. OBIICI. Vacante Imperio Papa succedit, donec alius sit electus. *cap. licet; De foro competentis, & Con. Vitem.*

AT succedit solum in autoritate terminandi lites, quæ à solo Imperatore iudicari solent; quæque moram non ferunt: non in omnibus alijs. Idque quia causæ, quæ non queunt per sæculares definiri, deuoluuntur ad Spirituales Iu-

dices. Atq; hæc Nos inter & Luthero-Caluinistas nil controuertuntur: solum Orthodoxi disputant.

QVÆST. VII.

An Papa habeat Iurisdictionem Temporalem indirectè Iure Diuino?

LUTHERANI pariterque CALVINIANI negant duo: I. Papam vt Papam, vilo iure habere vllam potestatem Temporalem: aut posse imperare sæcularibus Dynastis; minus priuare regnis, aut dominio.

II. Nec Papæ, nec Episcopis licuisse dominium temporale acceptare Domino, vel vsu: quod Ius Diuinum prohibeat vni vtrumque Gladium committi: adeo hæc vna sit notarum Antichristi. Ita *Magd. Cent. 1. l. 2. c. 4. & cent. 8. 9. 10. 11. c. 10. Caluinus Inst. 4. c. 11. §. 8. 9. & c. Petrus Martyr in Rom. 13. Brentius in Proleg. contra Soto, & c.*

III. POLITICI posteriores dant Religioni & Ecclesiæ, vt seruæ; primas vero Politicæ, vt Dominæ. Sic Machiavelistæ, & c.

AUTOR. Cum Politicæ finis sit Pax temporalis; Ecclesiarchiæ, salus æterna; istam huic subordinari, ac subseruire, velut Animæ corpus, Theologiæ Philosophiam, necesse est; siue coniunctæ, seu disiunctæ teneantur. Neque tamen Spirituales iurisdictionis se miscet Temporalis, aut contrâ; nisi quando inferior abierit à fine superioris, huicque derogarit: tunc superiorem iure suo, ac vi etiam, in subiectam vt politiam oportet.

I. Hinc Papæ, vt Papæ, ordinarium
F ac pro-